Ч. 152 (14.401). ЛЬВІВ, ПЯТНИЦЯ 10. ЛИПНЯ 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. РІК LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий Апостольський Адміністратор Лемківщини.

РИМ, 9. 7. ПАТ. Папа заіменував Апостольським Адміністратором Лемківщини станиславівського архидіякона о. Якова Медвецького.

У Рудеччині вже спокійно.

РУДКИ, 9. 7. ПАТ. На терені крівавих страйків спокій. Пільні робітники дістали підвишку платні та приступили до праці. 58-ох сезонових робітників зі Сянiччини виїхало домів.

СССР погрожує зірванням конференції у Монтре?

МОНТРЕ, 9. 7. Авас. Як інформують з кол совітської делеґації, Літвінов дістав наказ покинути конференцію у Монтре, якщоб засадничих домагань СССР не заспокоїли.

ЛЬОНДОН, 9. 7. Райтер. Літвінов заперечив вістку, немов би йому наказали покинути Монтре. Він переговорював з брит. делеґатом льордом Стенлі, щоб усунути ріжницю поглядів.

РИМ, 9. 7. ПАТ. Італійські кола вважають, що з огляду на відсутність італ. делеґації конференція у Монтре втратила практичне значіння. Англьо-совітські непорозуміння виявляють розбіжности поглядів між самими контраґентами.

На оборону Великої Британії.

ЛЬОНДОН, 9. 7. ПАТ. Нині рано оголосив брит. уряд висоту кредитів, яких домагається на оборону держави, а саме: 1,059.000 фунтів на воєнну маринарку, 6,600.000 на сухопутну армію, 11,700.000 на летунство.

ЛЬОНДОН, 9. 7. Райтер. У 1936 р. брит. уряд бажає збудувати 2 кружляки, 8 контрторпедовців, 1 летунську базу та 4 підводні човни. Повітряні сили збільшаться з 50 на 55 тисяч вояків. Літаків першої лінії матиме матірний край 1750, число заморських ескадр збільшиться до 1939. р. з 25-ох на 37.

ДОВІРЯ ДЛЯ ІДЕНА.

ЛЬОНДОН, 9. 7. ПАТ. Палата послів відкинула 359-ма голосами проти 139-ох внесок лейбуристів, висловити вотум недовіря мін. Іденові за його політику.

Абісинці вимордували італійську військову місію.

РИМ, 9. 7. Стефані. 26. червня 3 італ. літаки причалили біля Лекемті в окр. Уоллеґа; з них висіла військова місія, зложена з ґен. Малікко, полк. ґен. штабу Кальдеріні, отамана Льокателлі, інж. Прассо та Борелльо. Місцеве населення буцімто повитало їх прихильно, зате ватага розбишак, які висмикуються зпід контролі місцевих вождів напала негайно і вирізала італ. старшин; лише один з них утік і повідомив владу. 5. ц. м. вилетіли італ. літаки, щоб виконати масові репресії на виконавцях нападу.

РИМ, 9. 7. ПАТ. Льокателі був дуже популярний в Італії: підчас світової війни він літав понад Віднем, опісля брав участь у поході на Фюме; 1925 р. підчас перелету над Атлянтійським Океаном упав у море, — вирятував його американський кружляк.

Скільки втратила Італія через санкції?

РИМ, 9. 7. ПАТ. В Женеві появилися вістки, немовби Італія втратила за час санкцій 39 міліонів фунтів своїх резерв у золоті. Мін-во преси і пропаґанди заявляє, що ця вістка неправдива: хоча за час санкцій Італія платила закордонові золотом, вона чимало закупів поробила у санкційних державах через т. зв. протисанкції.

РИМ, 9. 7. ПАТ. Мін-во преси й пропаґанди дементує поголоски, опубліковані у „Нюз Кронікл", немовби італ. уряд старався дістати кредит в Америці на закупна в Англії.

ШВЕЦІЯ ПРИПИНЮЄ САНКЦІЇ.

СТОКГОЛЬМ, 9. 7. ПАТ. Шведський уряд рішив 15. ц. м. знести протиіталійські санкції.

Польща остерігає Данціґ.

ДАНЦІҐ, 9. 7. ПАТ. Вис. комісар Польщі заявив учора през. Данціґського сенату Ґрайзерові, що варшавський уряд не допустить до односторонної ревізії статуту і виступить проти всякої акції, що нарушувалаб обовязуючі договори і утруднювалаб польську торговлю.

Литва вертається до парляментаризму.

БЕРЛІН, 9. 7. ПАТ. Литовський президент скликав нововибраний парлямент на 1. вересня. Буде це перше засідання лит. законодатної палати після 10-ох років.

Австро-німецькі переговори?

РИМ, 9. 7. Авас. Тутешні дипльоматичні кола вважають, що теперішні віденські переговори над наладнанням австро-німецького модус вівенді не дійшли ще до рішальної стадії. На думку італ. кол поголоски про пляновану стрічу Гітлера зі Шушніґом передчасні.

Французькі страйки таки не вигасають.

ЕСПАНСЬКІ ТАКОЖ НІ.

ПАРИЖ, 9. 7. ПАТ. Вчора страйкувало у Франції разом 480.500 осіб.

МАДРИД, 9. 7. ПАТ. Рільні робітники у пров. Авіля (Стара Кастилія) почали страйк.

Після змови на Кубі.

ГАВАНА, 9. 7. ПАТ. Поліційний комунікат повідомляє, що за змову проти голови уряду арештовано 70-ох б. старшин і вояків з партії „автентікос".

У Єгипті оподаткують чужинців.

КАЇРО, 9. 7. ПАТ. Міністер фінансів заявив у парляменті, що уряд знесе всі фінансові привілеї, якими користуються чужинці. Договір з В. Британією потягне за собою видаток міліона фунтів штерлінгів — годі, щоб сам Єгипет узяв на себе цей тягар.

Що вдалось урятувати Лізі Націй.

Женева, дня 6. липня 1936.

Минула сесія Ліґи Націй показала виразно, що ця установа в її попереднім вигляді вже не істнує, а для її перебудови не сотворено ще в політичнім життї Европи ніяких поважних передумов. Тимчасом Ліґа Націй не є інтернаціональним органом здібним до якоїсь більш-менш виразно означеної акції, а полем політичної боротьби між поодинокими державами та їх групами. Перемога в цій боротьбі лишилась безумовно по боці Італії, тимчасом як Франція, Московщина, а почасти Англія, оскільки вона дала надужити себе для франко-московської акції, зазнали поважних політичних втрат.

Перемога Італії полягає в тім, що вона осягла від Ліґи Націй скасування санкцій. Кінцевий уступ резолюції Зборів Ліґи наказує Координаційному Комітетові зробити урядам всі пропозиції, щоб припинити заходи, які випливали з виконання 16. статті пакту. Політична перемога Італії тим більша, що вона осягла скасування санкцій не перебираючи на себе ніяких політичних зобовязань супроти Англії чи Франції, бо ці держави спротивились визнати „факт доконаний" Італією, відмовились покищо визнати Абісинію частиною Італії та полишили Абісинію надалі членом Ліґи Націй. Це розуміється ані трохи не перешкодить окремим державам визнати в найближчім часі „доконаний факт", тим більше, що Ліґа Націй ані трохи не подбала про те, щоб оборонити малі держави від протисанкціоністичних рішень Італії. Це буде доброю наукою малим державам у їх відносинах до великих, а їх поваги до Ліґи Націй ні в якім разі не збільшить. Восени Лізі Націй всеж доведеться вибирати між Італією і Абісинією, бо довший час представники Італії разом із представниками Абісинії в Женеві залишатися не будуть.

Другу, справді лише формальну, перемогу здобула Арґентина, що перебрала на себе почин скликання Зборів. Вона дістала виразне ствердження засади висловленої в резолюції американських держав з 3. серпня 1932 р., яка виключає полагоду територіяльних питань силою. Принявши цю резолюцію Ліґа Націй оминула можливости, що Арґентина та інші південно-американські республики виступлять із складу Ліґи Націй.

Засаднича вартість цього рішення Ліґи властиво дуже невелика, його наскрізь компромісовий характер занадто показує та обставина, що воно торкається лише майбутніх можливих територіяльних змін, але не до доконаних недавно. Приєднатися до цієї резолюції Італія могла цілком спокійно, не маючи на меті ніяких дальших територіяльних здобутків у найближчім часі.

Представникам Франції та Московщини минула сесія Ліґи Націй принесла тяжкі розчарування; їх надії, що скасування санкцій та обережне зредаґування резолюції зборів Ліґи при-

тягнуть Італію до їх табору та дозволять їм повернути Лігу Націй знов у знаряддя франко-московської акції, не справдились. Красномовність Блюма та компліменти Літвінова на адресу Італії викликали в Римі дуже мале враження. Зокрема Блюм, що виступає вперше на міжнароднім терені, викликав своєю довгою, дуже патетичною промовою навіть деякі застереження серед місцевої преси. І справі промова Блюма була призначена у значно більшій мірі для „народнього фронту" в Парижі ніж для женевських зборів. Щодо промови Літвінова, то „його цікавила колективна забезпека. Він пропагував неподільний мир, формулу, яка провадить до загальної війни, з якої мають повстати революції побажані для III. Інтернаціоналу. Він намагався втягнути Лігу Націй до політики мілітарних санкцій при помочі системи реґіональних пактів. Це старі методи..." Така є думка „Журналь де Женев" про франко-московську тактику в Женеві. Такої самої думки трималась очевидно і поважна частина самої Ліги Націй.

Намагання французького міністра закордонних справ Дельбо зробити конкретні висновки з промов Блюма та Літвінова для змін статуту Ліги Націй не мали найменшого успіху. Його пропозицію створити комітет для студіювання реформи пакту, щоб зміцнити статтю 11. (небезпека війни) та 16. (санкції), підтримав лише Тітулеску. Більшість бюра Зборів висловилась проти цих пропозицій. Дельбосові йшло про те, щоб помістити „взаємну допомогу" в рямки самого пакту Ліги Націй та заступити господарські санкції воєнними. Але проти цього проєкту виступили представники Голяндії, Мадярщини, Швайцарії та Анґлії.

Таксамо мало успіху мали і намагання відбудувати фронт Стрези та притягти Італію до участи в конференції льокарнських держав, що має відбутися 21. липня у Брюсселі. Не пощастило навіть зробити малу австрійську демонстрацію проти Італії. Шушніґ до Женеви не приїхав. Спроба вимусити від Німеччини прискорення відповіди на анґлійську анкету також не повелася. Майбутня конференція льокарнських держав без участи Італії Німеччину зворушує дуже мало. Таксамо мало враження зробила очевидно на Німеччину й данціґська демонстрація Ліги Націй, урядження високим комісарем, Лестером. Представник Польщі не виявив ніякої охоти брати участи в цій демонстрації.

Єдиним політичним успіхом минулої сесії Ліги Націй є властиво те, що вона спромоглася частинно задовольнити Італію та республики латинської Америки, не дала виступити цим державам із Ліги, отже й урятувалась властиво від остаточного загину. Але абісинську справу вирішено лише почасти, а реформи Ліги зовсім не вирішено.

Коли ті, які все ще намагаються зробити Лігу Націй знов своєю політичною зброєю, сподіваються знайти її у вересні такою, якою вони її полишили в липні, можуть грубо помилитися. Два місяці час малий лише у тих, що не хочуть чи не можуть щось робити. Тимчасом Італія і Німеччина працюють горячково. У складі анґлійського уряду можуть зайти деякі зміни, та й сучасна соціяльно-політична боротьба у Франції може принести великі несподіванки. Незвичайні для Женеви інциденти на засіданнях Ліги Націй свідчать про те, що атмосфера починає розпалюватися навіть над Женевським озеров
ським озером.

М. Данько.

НУЖДА НА СЕЛІ.

В останніх часах зареєстровано у нас багато випадків страйкового руху на селі, що нераз кінчився дуже траґічно. Деякі часописи та аґенції пояснюють це виключно комуністичною аґітацією. Безперечно, що большевики користають з кожної нагоди і посилають своїх аґітаторів туди, де панує голод і невдоволення Бо ці два чинники сприяють найкраще роботі платних аґітаторів червоної Москви. Але не треба замикати очей на те, що селянські робітники та взагалі селянство терпить велику нужду і відрухи селянських мас — це просто боротьба за своє істнування. Про відносини села появилась на днях цікава стаття в часописі „Век Нови, яку з огляду на правдивий підхід до справи переповідаємо в нашому органі.

Села, віддаленого від міста, дуже часто не бере в рахубу реєстраційний апарат безробітних, який більш-менш докладно записує безробітних міста. Це одна з причин, що увійшло в звичай говорити, будьто на селі нема голоду; а коли так є, то справа безробіття на селі неактуальна, бо безробітні творять, мовляв, таку маленьку скількість, що можна над тим перейти до денного порядку. Не треба забувати, що багато безробітних з міста вернулося на село і — що важніше — зарібкова іміґрація, яка перед крізою доходила до 200 тисяч осіб, змаліла до кількох тисяч. В самому селі відпали заробітки, бо кожний дідич чи богатший селянин обходиться, як може і користає з робітників тільки в конечних випадках.

Очевидно, що у висліді на селі збільшилось безробіття. В офіціяльних виказах безробіття не нотують безробітних селян. Ці кадри безробітних селян збільшуються ще через постійний приріст населення. Тих безробітних удержують ці селяни, які працюють бо для непрацюючих селян нема ніяких допомог з фонду безробіття. Траґізм села лежить головно в тому, що воно мусить тепер утримувати тих, які ще донедавна засобляли село в готівку (працюючи на еміґрації, в фільварках, лісах). Безробіття села важко окреслити якоюсь цифрою менш-більш докладною. Однак ця цифра буде напевно величезна і застрашлива. Й. Пекалкевич обраховує так: хліборобське населення Польщі, що професійно працює, може дати річно, рахуючи 295 робучих днів, 3.800 міліонів днів праці. Тимчасом на всю обрібку поля і господарства треба тільки 1.851 міл. днів, з того менша власність потребує 1.400 міл. днів і більші маєтности 451 міл днів. Звідси висновок, що 48.7 прц. робучих рук на селі є використані, решта *51.3 прц. невикористана.*

Коли йде про устійнення безоглядної цифри безробітних на селі, то цей рахунок буде такий: На 12.9 міліонів професійно чинних у хліборобстві 6.3 міліонів працює ввесь рік, а *6.6 міліонів увесь рік не працює,* живучи з праці тієї меншости, що працює.

Безробіття на селі представляється так: *6.6 міліонів людей, які могли би дати 1.949 міліонів днів праці річно.* Колиб порахувати за робучий день у хліборобстві як рівновартість тільки 1 зол., то безробітні далиб тому хліборобству *1.949 міліонів зол. річного доходу.* Тоді скінчилась би кріза безсумнівно, бо хліборобство сталоб і покупцем і консументом промислових виробів.

Ось де джерело крізи в Польщі, що є хліборобською державою.

ВІД НИТКИ ДО КЛУБКА.

Стаття нагороджена на II. економічному конкурсі „Діла".

В лютому 1934 р. був конкурс в „Ділі" на тему „Як створити або розбудувати нові варштати праці для українців у рідному краю?" Я написав статтю, але її не вислав, бо вважав такі статті тільки за теоретичні міркування. Та коли довідався я, що п. Тихий має намір фінансувати відповідне підприємство, то хоча те, про що пишу, може менше відповідає наголовкові теперішнього конкурсу, подаю проект під кожним оглядом можливий до здійснення.

Річево і конкретно, але спочатку трошки поетично. Поглянькмо на нашу дійсність. Заглянькмо у зимовий вечір чи досвіта через замерзлу шибу до сільської хатини. В кожній хаті побачимо при слабім світлі під куделею жінок, дівчат, підлітків, що прядуть веретеном довгу, сіру нитку, як те їх сіре життя. Так цілу зиму, так ціле життя тягнуть сотні тисяч наших селянок ту довгу нитку, щоб підтримати злиденне істнування і народню ношу. Невільнича то робота. Треба їх визволити, рятувати рідну ношу від загину, зробити ту працю приємнішою, лекшою. Даймо їм машину. Маю на думці пряділки, що є подекуди на Україні і в Польщі. Виробляють їх в деяких околицях токарі. Уявім собі таке: Заложили люди школу-фабрику деревного промислу в горах. Бистрий Черемош своєю енергією буде порушати пили, гиблі, токарні, сверли. Молоді гуцули будуть учитися токарства і столярства та працюватимуть означений протяг часу, набуваючи знання і зарабляючи на утримання школи-фабрики. На початок потрібні нам тисячі пряділок, що їх можна збути зараз, бо українське село потребує їх і чекає на них. Висилав я пряділки на 700 км. з Польщі на Покуття і хоча пересилка коштувала дорого, то я не міг виконати замовлення одного села. Замовлень одного села. Замовлень було дуже багато (сотні), бо там таких річей нема. Ціна такої пряділки рівна около 50 кілям жита. Знаю два типи пряділок. На Україні і Волині — тип високий, доземий, а в центральній Польщі низенький, скісний. Оба добрі в ужитті. При масовій продукції можна їх змодернізувати, даючи деякі частини металеві (залізо, алюміній). Точити можна масово, машиново і автоматично, запрягаючи до праці, як я згадав, гірський потік чи подільський вітер. Розпродажжю занялись би наші кооперативи і мали би гарний предмет до продажі.

Щоби дешевий і вигідніший був транспорт, то можна частини перевозити до Повітових Союзів Кооператив, а там складати готові пряділки.

Такий був би початок. Решта виробів тої фабрики буде залежати від потреб і збуту. Але потреби є великі як: господарські (млинки, віялки, тощо) і кухонне знаряддя, шкільне приладдя, меблі, забавки тощо. Зачинаймо розбудову рідного промислу від того, що можна збути на українському селі і що піднесе культуру села, а рівночасно вишколимо кваліфікованих ремісників.

Д. Барчук.

Батьки і діти по відході зі школи Р. Ш.

Жмут відрадних фактів.

Др. Цимбалістий приходить на засідання, Старшини Кружка Р. Ш. ім. Т. Шевченка, складає щиру дяку учительському зборові за труди при вихованні й навчанні його сина, при чому підчеркує, що завважив велику зміну додатню і в поведенні і в способі виконування обовязків у свого сина за ті два роки, що ходив до хлопячої школи Р.Ш. ім. Т. Шевченка у Львові. При цій нагоді зложив на потреби Кружка Р. Ш. 7 зол.

П-і Шепаровичева Іванна по зложенні вступного іспиту до ґімназії її сином Зеноном перші кроки свої спрямувала не до дому, але до школи, щоб подякувати учит. зборові за навчання й виховання сина, щоб разом з учителями поділити радість свою і дитини. Мама ця знає, що вчителі Р. Ш. люблять своїх учнів таксамо щиро, як люблять їх мами та цікавляться їхніми успіхами і тоді, коли вони покінчили вже школу та перейшли під опіку інших учителів. При цій нагоді зложила ця добра мама 50 зол. на потреби Кружка Р. Ш. ім. Т. Шевченка у Львові, як збірку від знайомих осіб та установ.

Др. Панчишин складає щиру дяку учителям хлопячої школи Р. Ш. ім. Т. Шевченка у Львові за кількарічне навчання його двох хлопців. При тому, як і попередніми роками, платить 40 зол. за вакаційні місяці, хоч хлопці вже до школи Р. Ш. ім. Шевченка не належать, бо перейшли до ґімназії. Крім цього зложив на руки управителя хлоп. школи Р. Ш. ім. Т. Шевченка 100 зол. (сто зол.) на потреби школи.

Двацять учеників VI. кл. хлопячої школи Р. Ш. ім. Тараса Шевченка зложили до рук управи школи 132 зол. на діточі оселі з нагоди їхнього переходу до ґімназії.

Якщо всі батьки так цінили би виховання в Рідній Школі, то її будучність була би запевнена, а збірки на Рідну Школу давали би значно поважніші квоти, як дотепер

—o—

Економічний огляд.

Українська хроніка.

УТРАКВІЗМ ЗАСОБОМ ДО ГОСПОДАРСЬКОЇ СУПРЕМАЦІЇ.

Затримуючи ніби то утраквізм — поляки стараються опанувати також усе господарське життя Волині. Варто познайомитись з найновішою резолюцією ради „Зедночення Польскей Мисьлі Політичней на Волиню“. В ній між іншим читаємо: В усіх проявах господарського збірного й індивідуального життя треба підносити якість, кількість і активність польського елементу. Ніодин із проявів господарського життя на Волині не може залишитись без уваги польського громадянства, яке мусить до кожного такого прояву заняти активне становище. Начальним постулятом, особливо важним у теперішнім моменті, є як найактивніша участь польського громадянства в господарських мішаних організаціях. Треба прямувати до того, щоби якість, вага і рухливість польського елементу стояла на найвищому рівені в розвиванні економіки й добробуту як польського так і українського населення Волині. Треба приняти засаду, що госп. потреби загалу цього населення мають бути найчесніше і найкраще заспокоєні. Булоб непробачливою короткозорістю в політичному і госп. інтересі Польщі та в інтересі польського населення Волині, колиб у національности населення роблено якусь ріжницю. Є конечністю брати активну участь у кооперативному русі шляхом творення національно-мішаних кооператив“.

Не треба доказувати, що режім утраквізму в кооперації підрізав смертельно господарську самодіяльність українських мас, що проявлялась у кооперативній формі. Для розбудови українського господарства залишився ще тільки шлях приватної підприємчивости і на цьому шляху мусить зосередитись активність волинських українців.

Польська хроніка.

ПІД ВПЛИВОМ ГАСЕЛ ДОЗБРОЄННЯ АРМІЇ І ФЛЬОТИ.

Господарські кола Польщі відгукнулись на гасла, що їх кинув ген. Ридз Сміґли дотично зміцнення оборонности держави. Поготівля господарства — заявляють вони — має не менше значіння в часі війни, як поготівля мілітарне. Отож іде про те, щоби завчасу подумати про наладнення краєвої продукції, самовистарчальности сирівців, тощо. Очевидно господарські кола — обіцюючи дбати за оборонну спроможність держави — разом із тим висувають низку постулятів, важних для справного ділання господарського апарату, для рентовности промислових і купецьких станиць, тощо.

ПІСЛЯ СПИНЕННЯ ТРАНСФЕРУ ПОЗИЧОК.

Рух капіталів і товарів, охрещений англійським словом „трансфер“, дістав — як відомо з коротких телеграм — черговий удар. Цим разом справа йде про обслугу заграничних позичок. У турботі за свій стан посідання в золоті, чи пак у валютах і девізах — Польща заявила, що спиняє сплату своїх заграничних довгів. Вона готова сплачувати їх, але не грошем, а товарами, себто вартостями, якими розпоряджає.

Завішення трансферу не є ніякою новою концепцією. Приноровило його вже багато країв, рятуючи решти золотих засобів. Щоправда є це річ невиплатности, що водночас спиняє всякий доплив капіталів іззовні. Та Польща тим не журиться, бо і так не могла дістати позички закордоном. Важне для неї примусити своїх вірителів-держави стати в більшій ніж досі мірі відборцем польських товарів. Англійські позички Польща дальше платить нормально, бо Англія більше імпортує з Польщі ніж до неї експортує. Але таких великодержав-вірителів як Англія більше нема. Активні обороти має Польща тільки ще з малими державами, як Австрія, ЧСР, Швеція, Голяндія, Бельгія. Та слід зазначити, що польські папери закордоном, хоч упали в курсі після проголошення трансферної постанови досить поважно, вблизились з поворотом до давнішого рівня. Це доказ, що на загр. біржах оцінюють крок польського уряду в справі трансферу доволі спокійно.

ВІРИТЕЛЬНОСТИ В ЧУЖИХ ВАЛЮТАХ.

Розпорядок президента з 12. червня 1934 р. дотично вірительностей в чужих валютах не дав відповіди на багато скомплікованих питань, звязаних з довгоднітою в Польщі двовалютовістю. В підготовці є тепер виконавчий розпорядок до вище згаданого рямового розпорядку. Буде воно мати велике значіння для власників нерухомостей, що обтяжені гіпотеками в чужих валютах. Досі є це поважною перешкодою в диспонуванні нерухомостями через їх власників.

Світова хроніка

СЕРЕД ПРОБЛЄМІВ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ.

На порядку дня стоїть тепер цілий ряд актуальних питань, які насторожують увагу світу. І так: 15. ц. м. внесені будуть протиіталійські санкції (Польща знесла їх уже 2. ц. м., себто з днем оголошення ухвали Ради Міністрів). Як це прийме Італія і які будуть ближчі та дальші наслідки цієї женевської постанови? — Окреме питання звязане з Францією. Париська біржа виказує помітну звишкову тенденцію на ренти й акції. Невжеж „ліліпутний рузвельтизм“ Блюма мав би привести спасенні для Франції реформи? Невжеж усі радикальні віщування англійців на тему девалюації франка, агонії золотого бльоку і звязаної з тим стабілізації валют, зміцнення міжнародньої господарської співпраці, тощо, покажуться нереальні? Невжеж господарські і соціяльні реформи Блюма спасять Францію? — З неменшою увагою слідкує світ за рухливістю мін. Шахта на Балканах, за спробами німців змонтувати господарський бльок від Греції по Норвеґію. Світ очевидно доцінює значіння посиленої господарської експанзії німців на південь і північ Европи. — Не менше уваги приковує теж Америка. Буджетовий рік у Зл. Державах П. А., який закінчився саме на днях (30. VI.), дав нагоду секретареві скарбу проголосити деякі висліди, що являються справжніми американськими рекордами. Цифри головокружні! До чого доведе Америку рузвельтизм? Чи накручування конюнктури буде початком її добробуту чи початком небуденних політичних і соціяльних перемін? Ріжно відповідають на це питання ґазетні референти державного буджету Зл. Держав. Покищо стверджують поважну господарську поправу.

ВАЛЮТОВА ПОЛІТИКА ІТАЛІЙЦІВ В АБІСИНІЇ.

Недавно оголосила Італія декрет, в якому визначила урядовий курс таляра Марії Тереси на 5 лірів. Досі мав він вартість тільки 4 лірів. Домірковуються, що Рим хоче при помочі вищого курсу, при одночасній забороні валютового експорту видістати з Абісинії як найбільше талярів для зміцнення свого металевого фонду. Впровадження на грошевий ринок Абісинії італійського ліра піде мабуть досить легко. Банк Етіопії вже зліквідований. На його місці є тепер в Аддіс Абебі відділ Банку Італії. Міцна рука завойовника слідна теж у фінансовій політиці.

В. Н—вич.

ПЕТЕР ВАЛЬДОН

Вломник і міліонерка.

Фред Бартон вскочив на вікно легко як пружиний кіт і зіскочив на мягкий килим тихого сальону. Зачинив уважно вікно, витягнув обережно свою ліхтарку з рефлектором і почав висвітлювати темну кімнату. Підійшов до дверей з такою самовпевністю, як особа, що знав добре ввесь дім. Фред Бартон був мистцем у своїй професії; робив він усе з методою і нюянсами. Вже від двох місяців стежив він за віллею „Яніна“ у найбагатішій дільниці міста

Навіть мешканці цієї віллі відповідали плянам Фреда: — мав він тут до діла з самотною молодою дамою, яка замісць великої служби мала єдину покоївку. Ані чоловіка, ані навіть песика, що може непотрібно загавкати. Дама не мала навіть знайомих, — вона була американка. Найти доступ до неї було важко, але з покоївкою було лекше. Для Фреда була це дрібничка; за два тижні став її нареченим. Його наречена Юлія не мала навіть єдиної прикмети — краси. Опасиста шотляндка із грубими ногами, стрепіхата. Фред потішався: „Заручитись, то ще не оженитись!“

Він довідався, що молода пані зветься Ґледіс Льорінґ. Походила з бостонських міліонерів; через свої химороди зірвала з родиною і всіма знайомими. Так недовіряла людям, що не хотіла навіть своїх грошей ховати в банках. Усе майно тримала при собі. Ця остання її риса дуже Фредові подобалась.

Перейшов сальон, всунувся тихенько на сходи і зупинився перед дверима, де, як довідався від Юлії, спала її пані — Ґледіс. Іще раз перевірив чи має при собі все знаряддя: револьвер, хльороформ, мішочок на діяманти і потиснув клямку. Зачинив тихенько двері і посунувся у напрямі ліжка. Чув віддих особи, яка спить. „Спить, як дитина!“ подумав і підійшов як знавець до шафи, де власничка дому тримала свої дорогоцінності. Виняв ліхтарку і почав освітлювати це місце.

У тій самій хвилині кімната розблисла повним лектричним світлом і Бартон почув рішучий голос: — А! це ви! Так я і знала! Гов. бо стріляю, а я ніколи не пропущу стрілу!“

Бартон справді побачив дуло револьвера в руці дуже гарної, молодої жінки. Станув як задубілий і приглядався їй непорушно.

— Я звусь Ґледіс Льорінґ, а ви Фред Бартон. Моя Юлія це знаменитє медіюм і вона не має передімною ніяких таємниць. Коли тільки треба, я всипляю її. Що ви думаєте про гіпнотизм, пане Бартон? Чи не моглаб я заспати і вас?

Вломник не міг навіть ухопити звязку слів тої чудової бльондинки. Чув тільки, що якась таємна сила паралізує його мязи, думки та волю.

— Мушу раз переконатись — говорила дама і почала лівою рукою виконувати окружні рухи, тоді як правою рукою спрямовувала револьвер надалі проти вломника. Вломник відчув на собі сталевий, гіпнотичний погляд.

Місс Ґледіс спитала:

— Як себе почуваєте?

Він відповів механічно:

— Дуже дивно — але голос його відразу ослаб, якби голос приголомшеного опієм.

— Ви справді незвичайне медіюм — сказала Ґледіс і нахилила свій револьвер. Виняла з нічного столика папіроску і почала курити так, якби в кімнаті була сама.

Вломник піддався владі жінки і відчув полекшу із хвилиною, коли американка перестала на нього дивитись. Але чув теж, що вона якби читала всі його думки. Вона сказала:

— Свого револьвера ви вже не можете вжити.

Пустила дим з папіроски якби кепкувала:

— І хльороформ вам не поможе. Він є у вашій правій кишені, правда? Не гнівайтесь, що я курю. Це рештки мого американського виховання. Я маю ледви двацять літ, але вже як дитина знала я, що маю в собі маґічну силу і в цьому напрямку розвивала свій хист. Тепер, коли я сама управляю своїм майном, мені помагає це дуже. Я приняла до себе Юлію тільки тому, що вона дуже добре медіюм. Але що я з вами тепер зроблю? Ага, вже знаю!

Вона потиснула електричний ґудзик.

— Кличу вашу наречену... Ось і вона.

Юлія станула у дверях у нічній сорочці. Для її нареченого був це вигляд так само неприємний, як револьвер у руках молодої міліонерки.

— Юліє — сказала вона — прийшов до тебе пан Бартон в одній справі. Ти відгадала його професію, але ти помилилась щодо одного — він не мав наміру ділитись з тобою своєю добичею. Чи може ви таки погодитесь на поділ, пане Бартон?

— Не дам їй ані одного франка.

— І не хочете з нею оженитись?

— Волію вмерти — сказав він рішуче.

Юлія затиснула кулаки.

— Алеж Юліє! Чейже ти не кинешся на свого нареченого з пястуками!

Звернулась до Бартона:

— Пане Бартон! послухайте мене! Ідіть звідсіля просто на поліцію, скажіть там про все, що тут сталось, а завтра рано ми побачимось. Юлія вас відпровадить.

Юлія послухала. Коли обоє вийшли, міліонерка докурила папіроску, згасила світло і заснула.

На поліції приняли Бартона як божевільного і затримали його у вязниці цілу ніч. Ураниці зателефонували до Місс Льорінґ за інформаціями і вона заявила, що особисто все вияснить. Вона потвердила все те, що сказав Бартон і крикнула: „Прокиньтесь, пане Бартон!“ Вломник глянув на світ здивованими очима. Вона бачила, що він зовсім обезсилений. Підписала протокол з цілої пригоди і вийшла

Перекл. о. б.

З організаційного руху.

Повітова політична нарада УНДО в Долині.

В дні 23. червня ц. р. відбулася у Долині політична нарада представників судової долинської округи. Явилися головно селяни зі всіх громад, два священики та кількох інтелігентів. Збори отворив голова ПНК *д-р Дереш* та запропонував на провідника зборів п. *Тюна Тому*, господаря з Белеєва і *Коблака Павла* на секретаря.

Реферат про наше політичне положення на всіх землях і про праці на терені парляменту і краю, які виконала Українська Парляментарна Репрезентація, виголосив посол *Дмитро Великанович*.

В дискусії промовляло багато учасників, які порушили цілу низку актуальних справ. Зокрема о. Чорнега завважив, що не має враження, щоб тактика нашого політичного Проводу була оправдана в той час, коли не шанують прав української мови, коли всі офіційні чинники на наших теренах не змінили свого наставлення до українського народу. По наших щирих виступах іде дальше натиск на парохіяльні уряди, не відчуваємо ніяких господарських полекш, а ухвали польських резервових старшин з останніх днів не ворожать нічого доброго, навпаки: заповідається загострення відносин. Коли уряд не виконає домагань нашого представництва, то ледви чи скоро прийде друга така нагода до контакту уряду з українським громадянством, як тепер. Закликає до праці в церкві, читальні, кооперації та до організаційної роботи для скріплення національного духа.

Предсідник зборів гром. Тюн завважує, що селянство знає, що наша Парляментарна Репрезентація є надто слаба на терені парляменту, щоб могла протиставитись великій більшости поляків. Річ не в тому, що здобуде наш посол, але річ у тому, щоб ми організовано і сильно скріпили нашу Репрезентацію через належну поставу цілого громадянства і виявили солідарність з нашим Проводом. Ми повинні прямувати до якнайсильнішого обєднання і праць по установах, коли хочемо підпомогти та скріпити працю нашого посла. Остерігає селянство й українське робітництво перед комунізмом та апелює до більшого звязку з політичним проводом.

Д-р Луців ствердив, що часи нормалізації польсько-українських відносин принесли погіршення, коли дійшло до того, що вимагають від наших установ вивішування польських прапорів на ріжні, навіть недержавні польські свята. Цього перед нормалізацією не вимагали. Бесідник заявив, що енунціяція у оправі нашого становища до буджету, зокрема до буджету військових справ була передвчасна, хочби тому, що уряд не облекшив у нічому нашого громадського життя та не змінив свого режіму навіть у такій ділянці, як шкільництво. Поляки, видно, хотіли нормалізації у площині волинських послів, які їх лише хвалили та вважали, що український нарід є вдоволений. Стверджує, що наш нарід щораз більше консолідується і до розєднання не доведе.

В дальшому промовляли: селянин Микола Михайлишин, що виступав проти збірних громад, які стають великим тягарем для населення. Сікан Михайло з Велдіжа нарікав на високі військові податки, які доходять до 100 зол. від особи та на те, що староста покарав читальні „Просвіти" гривною по 3 зол. за невивішення польського прапору на наших установах у часі польського свята. Федів Іван із Надієва нарікав на високий дороговий податок, складаний до Повітової Ради та на те, що утруднюють людям відроблення того податку в натурі. Сова Іван із Мізуня жалується, що село Мізунь Ст. нараховує 5.000 душ, а воєвідство не хоче згодитися, щоб ця громада була для себе окремою волостю. Дальше йшли жалоби на великі оплати за будову сільських хат і будинків на переслідування за тризуб у церкві та на невиконування сервітутів.

О. Шпіцер завважив, що Українська Парляментарна Репрезентація сповняє свій важкий обовязок як слід. Ставить внесення ухвалити довіря і признання Українській Парляментарній Репрезентації, зокрема послові Великановичеві. Це внесення ухвалено всіма голосами крім одного гостя, який здержався від голосування.

Предсідник зборів закінчив нараду закликом до піддержання нашого політичного представництва і до обєднання у своїй політичній організації.

Із світа надзмислових явищ.

2. РОЛЯ МЕДІЮМА.

(Докінчення).

Постійний звязок з Індіями викликав в Европі сильне зацікавлення експериментами, що ними описуються індійські факіри. Зокрема англійці старалися перенести здобутки цієї старинної духової культури на европейський ґрунт.

Англієць Синет, що перебував довгі літа в Індіях, заложив разом із українкою Оленою Блавацькою „Теософічне Товариство".

Олена Блавацька, донька ґенерала, перебувала довгі роки в Англії, Америці та Індіях. Вона написала багато окультистичних творів, найповажніших з них її „Таємна наука", як інші, перекладений майже на всі европейські мови.

Олена Блавацька, безумовно найбільше медіюм із дотеперішніх, найшла контакт з індійськими факірами високої школи.

Теософія, як нова форма релігії найшла багато прихильників на цілім світі.

Неменше прихильників мають теж спіритисти. Вони пояснюють усі надприродні явища впливом духів померлих людей. Окремий гурт спіритистів спеціяльно працює над контактом із „злими духами". Є це секта сатаністів. Слід зазначити, що всі вони доходять на своїх сеансах до справді „реальних" вислідів. Спіритисти дістають комунікати від духів, на їх поклик появляються їх ближчі і дальші кревні.

Зяви, які можна досить добре схопити на фотографічну плівку, нагадують своїми рисами обличчя покійних.

Щойно парапсихольоґи прослідили критично ті явища, та виказали наглядно, що тільки медіюм є єдиною безпосередною причиною всіх цих явищ.

В останніх роках відбули парапсихольоґи кілька міжнародніх зїздів; їх цілею було не тільки обмінятись науковими поглядами, але й устійнити та розподіл ріжних наднормальних здібностей на поодинокі ділянки. Рівночасно створено наукові дослідні інститути та окремі катедри парапсихольоґії на деяких більших університетах. Так повстала нова галузь науки. Німецькі парапсихольоґи, з яких найбільш визначним є проф. Дріш, видають фаховий журнал „Zeitschrift für Parapsychologie".

У Франції виходить „Revue metapsychique", що його видають члени Міжнародного Метапсихічного Інституту в Парижі.

Одним із найбільш знаним з французьких парапсихольоґів є Рене Сідр.

Останні осяги експериментальної парапсихольоґії виказали наглядно, що одинокою причиною окультистичних явищ є медіюм.

Медіюм це людина, що завдяки спеціяльним психічним здібностям викликує свідомо або підсвідомо паранормальні явища. Без ближчої або дальшої присутности медіюма не можуть відбуватися ніякі явища.

Паранормальні явища можна поділити на дві головні групи: перші це явища парапсихічні до яких слід зачислити: відчитування чужих думок, (телепатія) ясновидність на віддаль, ясновидність для минулих або прийдешніх подій. Тут теж належить психометрія, себто добачування минулих подій, звязаних із предметом, коли його медіюм тримає у руці.

До другої ґрупи зачисляємо парапсихофізичні явища. Є це явища телекінези, себто самовільне переношування предметів, левітації — повільне переношування тяжких предметів та завішування їх в повітрі без людської помочі. З ними йдуть майже завсіди в парі акустичні та термічні явища. Це відомі усім стуки т. зв. „духів", холодні подуви вітру, тощо.

До найбільш ефектовних належать розпад матерії (гильокластія).

Це явище знане загально під назвою апорту, коли нагло появляються або теж зникають предмети в замкнених місцях.

До парапсихофізичних явищ належать теж телеплястичні феномени. Є це зяви, що прибирають форми звірят, або людей. Вони порушаються, їх можна бачити та легко фотографувати.

Усі ці явища можуть відбуватися спонтанічно або можна їх викликати при помочі медіюма на сеансах. Доми в яких „страшить", є саме прикладом самовільного ділання медіюм. Вистачить тоді піддати критичній обсервації мешканців цього або поблизького дому. Між ними мусить находитись медіюм, що підсвідомо викликує всі ці феномени. Сеанси буцім-то з „духом" тут ні причому. Вони виснажують тільки медіюм та денервують присутніх.

Духів, що приходилиб на кожний заклик менше або більш інтеліґентного смертника немає, — зате істнують забобони та незнання законів природи.

Медіюм послугується передовсім своєю психофізичною енерґією. Істнує багато теорій, що пояснюють усі ці явища. Байдуже теж як зясовують вони цю енерґію. Назви як флюїд, телеплязма та етеричне тіло торкаються одної і тої самої ще не зовсім прослідженої субстанції.

Психічна енерґія медіюма не є звязана з простором. Вона може діяти на коротшу чи дальшу віддаль, виконує вище згадані явища, матеріялізується у формі зяв, світляних смуг тощо. При усіх тих експериментах находиться медіюм у глибокому трансі. Експерименти виконує підсвідомо підлягаючи часто думкам та підсвідомим бажанням присутніх осіб. Тим теж пояснюємо що в товаристві антиспіритистичнім — медіюм ніколи не може викликати т. зв. духів покійників. Безперечно, що велику ролю грає тут світогляд, який має медіюм.

Тому теж, коли йде про пізнання причини якогось явища, не досить тільки сама контроля медіюму підчас трансу. Тут слід запізнатися з найдрібнішими переживаннями медіюма з останніх днів, його вдачею, життевими обставинами тощо.

Експерименти, що їх переводив д-р Шімса зі знаним праським медіюм Вольфом потверджували зовсім повище твердження. Дрібні родинні непорозуміння, матеріяльні клопоти, вістка про нещасливий випадок якоїсь людини вичитана з часопису — усе те відзеркалювалось пізніше, коли медіюм попадало у транс.

Не всі медії можутьописуватись одними і тими самими феноменами. Одні з них творять чисто психічні акти, послугуючись при тім телепатією. Майже кожне медіюм відчуває телепатично моральну вартість, та настрій чужої людини до себе. Парапсихольоґія пояснює це промінюванням психічної енерґії, що є прикметою кожної людини. Медіюм відбирає це промінювання та творить собі докладний образ про дану людину.

При помочі психічної енерґії медіюм може відтворити теж і давноминулі події, при чому говорить у трансі питомим на тодішні часи діялектом, ба навіть чужою мовою.

Відома всім Тереса Нойман з Конерсройт говорила в трансі арамейською мовою.

Німецьке медіюм Гайнріх Мельцер говорить та співає у трансі по китайськи.

Деякі знову визначаються окремими орґанічними здібностями; вони відчувають або радше перебирають на себе змислові враження інших осіб, нпр. враження смаку, дотику, далі змучення, ріжні болі тощо.

Медії викликують часто на своїм тілі рани, коли собі самі цього підсвідомо бажають, або теж побоюються.

В результаті дістають всякі рани, починаючи від синців аж до отвертих ран. Зокрема т. зв. релігійні медія підлягають легко бичуванню та дістають стиґми на взір ран Христових.

Світляні ефекти, що появляються у формі смуг та дифузійного світла є найбільш переконливим доказом істнування психічної енерґії медіюма. Цей життевий флюїд людини зміняє свою інтенсивність; воно живе, та пульсує ритмічно в

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

інтервалах, що відповідають переважно віддихам медіюм.

Коли медіюм є зворушене, світло буває ясніше. В останніх часах принесли часописи вістку про досліди над італійкою Анною Мурено, що має вроджену здібність висилати із свого тіла промені. Подібними здібностями визначається теж Настя Волошин.

Життевий флюід є теж тою субстанцією, з якої медіюм творить **зяви-фантоми.** Зява — це зреалізований психічний акт, що відбувається у підсвідомости медіюма. Форма зяви та її поведінка залежна не тільки від психічного стану медіюм, але теж від психічного настрою людей, що є при цьому експерименті.

Зява — це сперсоніфікована реакція на внутрішні переживання. Медіюм проявляє свої душевні настрої та переживання, як зневіру, страх, журбу у формі фізикального явища.

Зяви викликують на посторонніх людей враження, що є це дійсно ество з іншого світа.

Стисла контроля виказала залежність між дрібними рухами рук, що їх виконує медіюм у трансі, а рухом зяви чи теж предмету.

Це можна запримітити теж при звичайних телекінетичних проявах, як нпр. стукоті, пересуві предметів тощо. Медіюм тремтить у трансі. Оці тремтіння переносяться на сусідні предмети, що починають порушатися та стукати з інтенсивністю стисло залежною від інтенсивноти тремтінь медія.

Люди з медіяльними здібностями не всилі пояснити собі всіх тих явищ. Вони вірять, що це ділання якоїсь вищої сили, надприродного ества духів, померлих осіб тощо. Тому теж медіюм не говорить у трансі від себе, тільки як зовсім інше ество.

Йде тут про роздвоення „я" людини, при чому обі частини душі людини представляють дві окремі інтелігенції.

Усі ці явища є доказом про істнування залежности між психічною силою людини і мертвою матерією.

Вони дозволяють нам теж заглянути глибше в оці непрослідженні тайни природи, що звязані із життевими проблемами.

Їх розвязка лежить у людині

Інж. Роман Крохмалюк.

Комунікат „Молодої Громади".

В справі образи галичан у „Зимовому поході" О. Доценка

Тому, що в одній газеті появився заміт, мовляв, ніхто з колишніх військових не зареагував на образу, якої допустився п. О. Доценко у своїй книжці „Зимовий Похід" (вид. Українського Наукового Інституту у Варшаві), Рада Т-ва „Молода Громада" вважає своїм обовязком заявити ось що:

Після появи книжки О. Доценка п. н. „Зимовий Похід", Рада Товариства потягнула автора, як члена Клюбу „Молодої Громади", до відповідальности. П. О. Доценко признав свою помилку та склав у цій справі устну і писемну заяву, яку Рада Т-ва „Молода Громада" признала задовільною.

Рада Товариства станула відразу на становищі, що сучасний момент якнайменше годиться для того, щоб у якійнебудь формі відновлювати жалюгідні колишні галицько-наддніпрянські спори та що слід оминати всього, що моглоб довести до непорозуміння міждвома частинами одного народу. Тому вищезгаданої справи прилюдно не порушувала. Колиж тепер про неї говоримо, то тільки тому, щоб опрокинути закиди, які звертаються проти колишніх старшин УГА, що вони ніби байдужні на образливі для них публікації. Заявляемо, що справа давно зліквідована й обосторонньо поладнана.

Рада Т-ва „Молода Громада".

Начальник Сухенек-Сухецький — воєводою.

Польська преса пише, що в найближчих днях уступає зі свого становища в міністерстві внутрішніх справ начальник виділу національностей Сухенек-Сухецький. В політичних колах кружляють поголоски, що Сухенек-Сухецький небавком буде назначений воєводою у Східній Галичині.

СЕРЕД КОЗАЧКІВ НА ОСТОДОРІ.

Сьогодні вернувся я домів з Остодору біля Підлютого, куди їздив відвідати свого Ірчика, який там є на вакаційній оселі ім. Митроп. Андрея. Образки з цієї оселі так і мерехтять мені завжди перед очима. Остодір це справжня українська дитяча республика, для дітвори у дійсности — для нас у казці.

Коли доїзджаєте мотором з Брошнева, то на 43 км. праворуч на горі побачите гарну віллю, криту дахівкою, що вся тоне у зеленій повені безкраїх лісів. Це дитяча оселя.

Яких пять до десять хвилин дороги — і ви біля віллі. Здалека чуєте гамір. Виходите в ліс і перед вами широка поляна, серед неї вілля, а перед віллею височезний стовп з жовтоблакитним прапором. Саме була година відпочинку. Мов у пасіці бджілки зароїлися наші маленькі козачки. Є їх 80. Усі кудись біжать, веселі, здорові, усміхнені. За моєю появою стійка зробила алярм. (Прецінь хтось чужий зявився на „Січі"!) Прибіг дижурний старшина і впровадив мене до команди. У команді заявся мною обозний, бо команданта не було. Пішов як добрий батько між дітей погуторити з ними, бо поза годиною відпочинку вони всі зеняті під опікою впорядчиків. Обозний, інж. Домбровський — головний нерв усього табору. За кілька днів устиг уже пізнати усіх хлопчиків, знає про кожного щось сказати, а всі до нього йдуть як до рідного брата. Згодом надійшов командант, поважний, як годиться копцевому, проф. Каменецький.

Мені дозволили бачитися з моїм Ірчиком, — і за хвилину він влетів веселий, урадований. Каже мені: „Тату! Нам тут так добре! Встаємо рано в 6. год. йдемо до потічка митися, потім на майдані молитва і підносимо при співі гимну прапор! Потім читають нам порядок дня, — і з нашими впорядчиками, яких кличемо „братчиками" розходимося то на ріку, то у ліс, то на прогульку, то на якусь гору"...

До командного складу, крім команданта і обозного, належать ще: капелян о. Стерняк і лікар д-р Клюфас. Співу учить проф. Грицай. Табор поділений на вісім гуртків за віком, під проводом упорядчиків-братчиків. Вся старшина збирається щовечора у команданта табору на гутірку, який видає їм доручення на найблищчий день. Командант, проф. Каменецький, обговорює з ними матеріял з історії, ґеоґрафії і природи України, що саме впорядчики мають розказати нашим маленьким козачкам.

Лікар, д-р Клюфас, відбуває перегляд усіх дітей і свої спостереження передасть при кінці батькам, які дістануть з табору карти здоровля дітей. Команда має точно розроблений плян прогульок. Вкоротці оглянуть наші хлопчики Природничий Музей д-ра Саєвича в Осмолоді, як також український народній резерват у Мшані. На закінчення оселі є у пляні академія в честь Митрополита і спортове свято для батьків силами самих козачків.

З ріжних сторін злетілась дітвора. Дуже багато є з заходу. Прилинули сюди, щоб побувати біля свого прапору, щоб наговоритись своєю найкращою з усіх — мовою, наспіватись найкращих з усіх пісень.

Збірка відбувається рано і ввечір. Найкраще враження залишає вечірня збірка. У віддалі горить ватра. Сонце сховалося за гори і скорим кроком зближаються сутінки. На майдані під прапором уставилися козаченьки у підкову. Коли все готове — зявляється командант, приймає звіт обозного, і приказує зняти і сховати прапор.

Виходять хорунжі і зачинають спускати прапор. Поволі-поволеньки знижується він, а табор співає Пластовий Гимн. З молоденьких хлопячих грудей лине пісенька далеко, всякає у ліси, нашіптує мельодію горам і смерекам і нашіптує нашим старим серцям той запал, ту горячу любов, те завзяття і ту віру у діло, щоби вона ніколи у нас не погасла.

Повірте, що мені найшли сльози радости до очей, але було вже темно і якось воно було непомітно.

Хорунжі забрали прапор, як найбільший скарб табору і віднесли у хату сховати на ніч, щоб завтра вранці знов його винести

Опісля молитва і сон.

Почуваюся до глибокої вдячности командному складові за його труд. Цього труду ніхто може не бачить, який він великий, який дуже важкий і хосенний. Але теплі погляди ваших маленьких

Акція для зміцнення слабих підстав миру.

Учора запросив львівських журналістів на пресову конференцію делеґат нової орґанізацаї у Парижі „Бюра світового миру" — молодий американський професор Віліямс Дод. Він пригадав підготовчу працю такої орґанізації, веденої від літ в Анґлії та Америці. Головно в Анґлії мае вона багато прихильників. Льорд Роберт Сесіль, один з найбільших речників ідеї, що всі міжнародні конфлікти можна рішати мирово, зорґанізував минулого року анкету в Анґлії і зібрав 11 мільонів підписів від осіб, що щиро та рішуче бажають собі миру. Той голос громадянства мав навіть деякий вплив на політику уряду і найшов свій вислів у становищі міністра закордонних справ Гора, пізніше в акції Гора та Лявая під час абісинської війни.

Нема сумніву, що в ріжних державах і краях панує постійний острах перед загрозою недалекої війни. Цим пояснюється невпинне зброєння для оборони перед ближчими і дальшими сусідами, давніми та сподіваними ворогами. Правда теж у тому, що в інтересі неодної держави лежить мир і то якнайсильніше закріплений. Там, де політика уряду йде в розріз із миром, часто широкі маси населення є проти політики, що тягне нарід до війни. „Бюро світового миру" старається використати в одних країнах урядові впливи, в інших настрої ріжних впливових орґанізацій.

Між 3. і 6. вересня відбудеться Конґрес Миру в Женеві, на який ріжні краї та орґанізації висилають своїх делеґатів. В Анґлії та Франції приобіцяли участь у праці такої орґанізації ріжні визначні діячі та письменники. 12. і 13. червня засідав у Парижі комітет, що радив над подробицями проектованого Конґресу. Чотири головні цілі Конґресу такі: 1) вибороти серед держав пошану для міжнародніх зобовязань; 2) обмежити зброєння та вкоротити доходи тих, що мають фабрики муніції; 3) переорґанізувати Лігу Націй для колективної забезпеки та взаємної допомоги; 4) створити у рямцях Ліґи Націй відповідний апарат, що міг би мирними засобами впливати на міжнародні ситуації, які ведуть до війни.

Львівські журналісти інформували референта про труднощі заснувати таке товариство на нашому ґрунті, де перехрещуються ріжні інтереси та ідеольоґії ґруп, партій та орґанізацій.

—o—

Народній комісар СССР аристократ.

Григорій Чічерін уродився 1872. р. як син російського вищого чиновника і поміщика. Чічеріни — стара московська шляхта, Мала навіть титул баронів. Високі звязки та вроджені здібності промостили Чічерінові шлях до блескучої карієри; вже у 18-ім році життя став він урядовцем у міністерстві закорд. справ. Та скоро він входить в контакт з революційним рухом, в 1897. р. стає членом нелеґальної російської соціял-демократичної партії. В 1904. р. він подається до димісії та виїздить до Німеччини й зах. Европи. Там стає секретарем зовнішньо-політичного бюра рос. соц.-дем. партії. Після большевицької революції 1917. р. його арештують в Анґлії, в січні 1918. р. виміняють за арештованого в Москві анґлійського посла Бюкенена. В березні 1918. р. Ленін іменує його нар. комісарем закорд. справ. На цьому пості остає до листопада 1929 р. Найбільшим успіхом Чічеріна є рапальська умова з Німеччиною, підписана 1922. р., продовжена 1926. р. і 1932. р. формально ще й нині важна. Цим дипльоматичним актом випровадив він СССР з дотогочасної ізоляції; як дипльомат та політик зі широким світоглядом він перший зрозумів необхідність дипльоматичних союзів з „буржуазними" державами.

—o—

козачків до Вас, панове Старшина, це найкраща заплата для Вас. Їх очима глядить до Вас молода, нова, краща Україна. Іншої заплати не ждіть і вам не треба.

Гість з Остодору.

Зі судової салі.

УБИВСТВО АРЕШТОВАНОГО У ПОЛІЦІЙНІЙ СТАНИЦІ В МИЛЯТИНІ.

Перед окружним судом у Золочеві почалася нині розправа проти старшого постерункового П. Зуба і пост. Ст. Обушки та Ст. Бельського. Прокуратор обвинувачує їх за те, що в червні 1933 року у поліц. станиці в Милятині убили вязня. Був ним Павло Папроцький, якому закидували, що він обікрав нашу кооперативу в Новосілках. Переслухуючи, три представники служби публичної безпеки сильно побили вязня, а щоб затерти сліди провини, втопили жертву в ріці.

Командант станиці Денисевич, який під ту пору був на відпустці, довідався про те і оповів комусь зі знайомих. Коли ця вістка дійшла до золочівського прокуратора, він приказав трьох злочинців у поліційних одностроях арештувати і передав їх судові.

В справі збірок на Український Город у Львові.

КОМУНІКАТ СТАРШИНИ СОКОЛА-БАТЬКА.

На засіданні Ширшого Комітету для викупна решти паїв „Українського Городу", яке відбулося дня 8. липня ц. р., рішено передати провід над збірковою акцією, започаткованою Дирекцією „Дністра", членові Старшини Сокола-Батька п. д-рові Петрові Прибитківському, Ринок 10/II, про що оцим повідомляємо.

При цій нагоді Старшина Сокола-Батька висказує Хвальній Редакції сердечну подяку за дотеперішню підтримку веденої збіркової акції безплатним поміщуванням на сторінках цінного часопису виказу жертводавців та просить і на будуче ласкаво помогти нам у цім важкім для нашого організованого життя ділі.

За Старшину Сокола-Батька:

А. Палій, заст. голови.

Е. Благітка, справник.

Большевицькі інжиніри проти стахановців.

„Правда" з 5. липня помістила велику промову Орджонікідзе, яку він виголосив на раді комісаріяту тяжкого промислу 29. червня. Орджонікідзе комісар тяжкого промислу ствердив, що інжиніри спеціялісти висунули поважні застереження проти стахановського руху, які треба доконче взяти під увагу. Полеміка з головним інжиніром Донецького басейну доказує, що уряд відступає із свого становища у справі стахановського руху. Орджонікідзе підкреслював необхідність повороту до „ударництва" і теоретичної підготови правдивих стахановців.

„За Індустріялізацію" з 4. липня у вступній статті обговорює відношення інжинірів до стахановського руху. Ця стаття потверджує тезу про зміну відношення большевицької влади навіть до таких інжинірів, які виступають проти стахановців. У протилежності до давнішого брутального натиску на інжинірів стаття стверджує, що „майже всі інжиніри — це большевицькі люди, виховані партією і робітничою клясою, які хочуть стануть на чолі стахановського руху". Якщо їм це не вдається, причини слід шукати в невідповідній підготові інжинірів до практики по копальнях і фабриках. (РО).

Всесвітна комуністична революція восени?

В Амстердамі кружляють чутки, що 30. червня відбулася у голяндському місті Бреда нарада представників комуністичних партій коло 60-ох держав. Вони буцімто радилися над тим, як перепровадити велику кампанію восени. Важніші рішення цієї наради є ось які: 1) повести розкладову працю серед органів безпеки та війська; 2) зорганізувати великі робітничі боївки; 3) усунути соціялістів і радикалів з проводу „людових фронтів"; 4) нищити капіталістичний устрій страйками. Нарада ствердила, що тепер дуже підхожий час на пробу всесвітньої революції, тому треба її перевести під кінець вересня або з початком жовтня.

Диппльоматична співпраця СССР. та Італії проти Англії?

ЛЬОНДОН, 9. 7. ПАТ. Настільки агресивна постава больш. делегації викликує здивування у брит. урядових колах. Вони припускають, що СССР хоче зірвати конференцію у Монтре, опісля наладнати справу чорномор. проливів двостор. дог. з Туреччиною. Одночасно британські миродатні кола довідалися про *переговори між амбасадором СССР у Римі Стоїном та мін. Чіяном.* Оба уряди — мовляв — наладнати співділання ось як: СССР буде шахувати Англію як учасник конференції в Монтре, Італія не візьме у ній участи; цим способом обі держави хотять поставити Англію у важке становище змушуючи її зревідувати своє становище на Середземному Морі та вирічися договору взаїмної помочі зі середземноморськими держ., заключеного у звязку з протиіталійськими санкціями. Крім того домагання СССР виводити свою фльоту з Чорного Моря наражує Англію на те, що Німеччина зірве заключений з нею договір про пропорцію морських сил обох держав.

ЦАРГОРОД, 9. 7. ПАТ. Турецька преса, роздражнена ріжницями поглядів, що раз у раз виринають у Монтре — заявляє, що на випадок невдачі конференції Туреччина уфортифікує чорноморські проливи на власну руку.

Сензаційні подробиці афери Парилєвічової.

ЩО КАЖЕ ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ.

ВАРШАВА, 9. 7. ПАТ. Дня 5. липня ц. р. відступлено справу Ванди Парилевічової та інших осіб слідчому апеляційному судді до справ надзвичайного значіння у Кракові Ст. Корусевичеві. Одночасно прокуратор окружного суду в Тарнові Ф. Левицький переслав теж акти слідчому судді.

Доходження прокуратора виявили ось що: Ванда Парилевічова, сестра пок. мін. Перацького і жінка президента апеляційного суду у Кракові, використовуючи свої взаємини і знайомства, займалася від довшого часу найріжнороднішими інтервенціями, з яких тягнула для себе значні зиски. І так були це справи: авансів і переношення суддів, призначування нотарів, виробловання монополевих концесій, посередництва при продажі державному скарбові промислових обектів, виеднування громадянства, дозволів на фотографування, інтервенції у справі помилування і т. д. Парилевічова виконувала все те при допомозі посередників, між якими головну ролю грала Гелена Фляйшерова і далі Маврикій Фельд та Йосиф Голендер — усі з Тарнова. Саме за їх посередництвом зголошувалися до Парилевічової ріжні особи і через їх руки переходили гроші.

Після виявлення цієї афери президент Парилевіч вніс прохання, щоб його перенесли у стан спочинку.

Дотеперішній хід слідства виявив, що Парилевічова вела ці справи потайки перед своїм чоловіком. Судля Ст. Корусевич справджує велитенський доказовий матеріял, щоб основно і безоглядно устійнити всі подробиці справи. Всі підозрілі особи перебувають у слідчій вязниці в Тарнові.

ЯК АРЕШТУВАЛИ ПАРИЛЄВІЧОВУ.

Ванду Парилевічову арештували не в Тарнові, але в Кальварії Зебжидовській, де вона замешкала під прізвищем Марії Дзевіцької. Зі стації казала вона відвезти себе до ринку. По дорозі оповіла візникові, що приїхала на літнище. Тоді візник запропонував їй, щоб замешкала в його сестри Граматикової. Парилевічева згодилася і замешкала у Граматикової. Кілька днів ходила по околиці, шукаючи за кращим помешканням.

Тимчасом поліція дістала приказ арештувати Парилевічову. Одначе наказу не виконала, бо не чула такого прізвища в Кальварії. Справа виявилася щойно тоді, коли одної днини до поштового уряду в Кальварії прийшов переказ з грішми на прізвище Парилевічової. Командант поліції негайно пішов до помешкання Парилевічової, де застав здогадну Дзевіцьку, її доньку, сестрінницю та її нареченого, які день раніше приїхали до Кальварії самоходом. Дзевіцька, побачивши команданта, хвилюючись запитала: „Пан прийшов мене арештувати?" Командант відповів: „Так, маю наказ. Може підемо на станицю поліції. Маю самохід, може поїдемо". Парилевічова відповіла: „Добре". До самоходу всіли Парилевічова, її донька і командант поліції. На станиці поліції командант запитав її, чи хоче зізнавати. Парилевічова заперечила і заявила, що хоче зізнавати в іншім, більше відповіднім місці. За хвилину відїхали самоходом до Тарнова, де прокуратор переслухував її дві години й опісля наказав арештувати.

Парилевічову замкнули в келії для жінок у тарнівській вязниці, де вже першого дня агресивно поставилась до вязничної сторожі і викликала авантуру, кажучи, що стратить здоровля з вязничного харчу. Зажадала теж літніх суконок, мештів, часописів і т. д. Коли вели її до вязничної канцелярії, почала кричати на коридорі: „Чого від мене хочете? Алеж не лише я це робила. Яким правом мене тут тримаєте?" Опісля домагалася листового паперу і написала низку листів до впливових осіб з проханням, щоб допомогли їй та взяли в оборону.

НОВИНКИ.

— **Порядок Богослужения у церкві Успения Пр. Д. Марії у Львові,** змінено на місяці липень і серпень (до празника) так, що в неділі і свята будуть читані Служби Божі в год. 7 (з проповідю), 9. і 12., а співана в год. 10. з проповідю.

— **Надзвичайні Загальні Збори Української Політичної Еміграції** відбудуться 12-го липня ц. р. в салі „Бесіди", вул. Рутовського 22 у Львові, в год. 9 рано з такою програмою: 1. Затвердження протоколу попередніх надзвичайних Загальних Зборів. 2. Застосування Т-ва допомоги емігрантам з Великої України до протесту проти виступу „Нової Зорі" до бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри. 3. Біжучі справи. — **Управа Відділу У.Ц.К.**

— **Павло Ковжун,** відомий мистець-графік перебув після довшої недуги у середу 8. ц. м. тяжку операцію у львівському шпиталі. Нашому мистцеві бажаємо якнайскоршого повороту до здоровля.

— **В Гребенові** (за Стрием) знаній українській літнисьиковій місцевости буде в неділю 12. липня посвячення віллі „Маслосоюзу" (стрийського відділу) і в церкві посвячення церковного образу, подарованого до церкви в Гребенові „Маслосоюзом".

— **Ювилей українського академіка.** Дня 23. червня ц. р. святкували в Києві ювилей 30-літньої наукової праці секретаря Академії Наук У.С.Р.Р., проф. Палладика. Ювилят дістав як дарунок одно авто.

— **Позникали українські вивіски з крамниць.** Пишуть нам, що в останніх днях позникали з крамниць у Косові українські вивіски. Були вони на жидівських крамницях, фризієрнях і т. п. Тепер нема ніодної. Залишилося тільки кілька на наших кооп. інституціях. Заціkавлені тим, довідалися ми, що то поліція з доручення старости „порадила" позникати ці вивіски. Сподіємось, що не буде тепер у Косові українця, що замісць купувати у своїй крамниці чи кооперативі, пішов би до чужої.

— **Вистава плястиків та еспанської графіки.** В палаті мистецтва на площі Східних Торгів відкрили весняну виставу мистців із цілої Польщі. Понад 50 мистців-малярів зложилося на поверх 300 експонатів, що є мистецьким надбанням останнього часу. Цілість вистави доповнюють гарні килими й перські дивани, що є приватною власністю ріжних аматорів. Вистава відкрита щодня від 8-ої рано до вечора.

— **Які будуть оплати у високих школах.** Міністерство освіти видало новий розпорядок про оплати в державних високих школах, який обовязує від 1-го вересня ц. р. Оплата буде однакова на всіх роках студій і в академіях штук красних (академія мистецтва), буде — 160 зол. в університетах і академії стоматольогії — 200 зол., на політехніці, в головній школі сільсь-

го господарства, в гірничій академії та академії ветеринарійної медицини — 230 зол. річно. Слухачам будуть індивідуально розкладати оплати на 12 років. Із них полекші можуть користати бідніші студенти, передовсім діти воєнних інвалідів, діти селян, робітників, військових і державних урядовців. Діти небагатих кавалерів ордену віртуті мілітарі будуть звільнені від оплати.

— Монтівня самоходів у Львові? Львівська міська управа та промислово-торговельна палата звернулися до фірми „Лільпоп" з проханням уладнити у Львові монтівню самоходів. Згадана фірма дістала від уряду концесію закладати монтівні самоходів у всій державі.

— Самогубство служниці. 25-літня Стефанія Гонтівна кинулася з III. поверху камениці при вул. Листопада 21. і згинула на місці. Її наречений, кельнер, не міг найти праці, вонаж сама втратила службу і це було причиною самогубства.

— Помер сенатор Левенгерц. Польський сенатор д-р Левенгерц помер нагло в Будапешті, де брав участь в нарадах міжпарляментарної унії. Коли сенатор Левенгерц не виходив довше зі своєї кімнати в готелі, члени польської делегації ввійшли до кімнати Левенгерца, де найшли сенатора мертвого, напів роздягненого в ліжку. Лікарські оглядини ствердили, що сенатор Левенгерц помер на удар серця.

— Офіційний орган Православної Митрополії. З днем 1-го липня ц. р. перестав виходити бюлетин „Православна пресова інформація", видаваний Православною Митрополією. Абоненти бюлетину діставатимуть замісць нього додаток до часопису „Слово" п. н. „Польська Сторінка".

— Живцем похований. Іван Мартищук із Гриняви, пов. Косів, вибрався на прогулку в Чорногору. Під верхом Піп Іван зісунулась на нього скала і за хвилину засипала його камінням. Тяжко раненого Мартищука, щойно другого дня найшли гуцули і відвезли до дому.

— Маріявітський єпископ у вязниці. Голосний з процесу в 1932 р. маріявітський єпископ Ковальський дістав наказ відсидіти 2 роки вязниці, на які його засудили за розпусту і зневагу католицької церкви. Ковальського посадили до вязниці в Равічі.

— Краєва хроніка. В городецькім повіті йде робота рівночасно на пятьох мурованих дорогах, які направляють. При тих роботах дали працю 600 робітникам. — В господарстві Степана Кишки, на львівськім передмісті в Городку вибухла пожежа, що знищила пасіку і стайню. — Від 1-го липня ц. р. уряд почтовий в Жабю є відчинений цілий день для служби телеграфічної й телефонічної. — Мулярський помічник Антін Лосусь, що працював у школі коло шкільного будинку в Блозві, пополнив самогубство. Він повісився в школі на вікні. За причину подають нервовий розстрій. — В Голоскові, товмацького повіту посварилися два сусіди за межу. У сварці вдарив Василь Данищук сапою свого сусіди Яковляка і вбив його на місці. — В Малехові, пов. Жидачів, хлопці побили Михайла Курася так, що ледви живого забрали його до шпиталю. — Василь Ткачук зі Слобідки Лісної пов. Коломия підпалив сам свою хату, щоби дістати асекурацію.

— Жертва Пруту. В Яремчі втонув підчас купелі 20-літній студент зі Львова Жигмонт Крамніц. Тонучи, він зловив корчево Ліпського, який хотів його рятувати і ледви сам спасся від смерти.

— Найдене гарматне стрільно вбило 5 осіб. Стільки вже було випадків зі знайденими гранатами і гарматніми стрільнами, але на жаль наші люди ще не навчились осторожности. Ось новий жахливий випадок: Селянин із Цецової, зборівського повіту, приніс до кузні Володислава Количниза найдене на полі гарматне стрільно. Коли почали стрільно розбирати, наступила експльозія, страшна в наслідках: Пять осіб згинуло на місці, дві особи тяжко ранені. Кузню рознесло на кусники.

— Звірство гаєвого. Гаєвий в лісів графа Годуховського, Михайло Топольський, стрілив зі стрільби до Павла Борівця, що збирав у лісі малини. Борівця, тяжко раненого у голову і плечі, відвезли до шпиталю.

— Нахабство комуністичних прихвостнів. Вечором дня 4-го липня ц. р. відограв театр Сарамаги в селі Бушковичах, перемиського повіту, песу „На Соловки". По виставі йшов один із акторів, молодий студент Дебора зі своїм товаришем Мурдзою, в якого мав переночувати. По дорозі напали на них якісь злочинці, які вбили ножами Деберу і ранили Мурдзу. Перед виставою приходили до управи театру делегати місцевих комуністів з домаганням не грати песи „На Соловки". Це дало притоку до здогаду, що вбивства доконали місцеві комуністи. В тім напрямі веде слідство поліція, яка арештувала вже кількох хлопців у Бушковичах.

— Під колесами авта. Авто з Варшави, що ним їхав інж. Русецький, переїхало на дорозі Самбір—Рудки 18-літню служницю Магду Нирку. Нещасну жертву, потовчену на цілім тілі, відвезли до шпиталю.

— Велика пожежа на Волині. В Ковельщині в селі Верхи вибухла пожежа: Згоріло 98 хат і 155 господарських будинків. В полумях згинуло кільканадцять штук худоби. Чотири особи вийшли з пожежі з ранами на тілі. Шкода, спричинена вогнем, сягає 300 тисяч золотих. Сотки осіб опинились без хліба і даху над головою. Причина пожежі покищо невиянсена.

— Катастрофа в Одесі. В одеській фабриці лінолею пожежа спричинила вибух, що убив 7-ох робітників, 10-ох важко ранив.

— Польський київський театр у Москві. Державний польський театр у Києві виїхав на виступи в Москву. В часі між 1 і 15-им липня дадуть такі вистави: „Побідники смерти" — Миколюка, „Віндсорські молодиці" — Шекспіра, „Дами і Гузари" — Фредра і „Розбійники" — Шілера. Рівночасно перенесли з Києва до Москви виставу українського народнього мистецтва.

— Гангстери убили посла до стейтового парляменту Бостона. Він утікав самоходом зі скорістю 100 км. на годину, все таки бандити дігнали й убили його на одній з вулиць Шікага.

— Також спортовці! Цієї зими совітські часописи багато писали про „історичне" досягнення червоних спортовців, що на лещетах перебігли трасу Москва—Петербург. Лещетарів прощали окремі делегації на старті, та ще більше ентузіястично витали їх у Петербурзі. Пішли телеграми на всі сторони, великий бенкет і промови. По повороті до Москви учасникам роздали медалі та грошеві премії. Тимчасом тепер, по кількох місяцях виявилося, що спортовці більшу частину дороги (240 кільометрів) переїхали поїздом. Найцікавіше, що учасників цього маратонського бігу признали ся достойниками з фізкультури до свого „ухилу", але ці порадили не признаватись до цього прилюдно.

— Оригінальний бенкет. У Парижі відбувся недавно оригінальний бенкет, улаштований авіяційними товариствами ріжних країв. На бенкеті могли бути тільки летуни, що перелітали найменше один міліон кільометрів. Присутніх було 73 особи, що репрезентували 11 національностей. Окрема комісія перевірювала документи летунів і докази, що летун перелетів не менше міліона кільометрів. При перевірці одного американського летуна трапився цікавий випадок. Саме виявилося, що летунові бракує до міліона 270 кільометрів. Летун негайно поїхав на летунський майдан, щоб перелетіти ще перед бенкетом необхідних 270 кільометрів. Тимчасом виявилось, що в підрахунку була помилка, бо американському летунові не бракувало 270 км., він мав 270 км. понад міліон. Це дало причину до зайвого товсту в честь амер. летуна.

— Вільна посада. До Ірляндії належить острів Торі, що має зовсім самостійний уряд. Самий острів має поверхню 7 квадратових миль, зате має свого власного короля, якого вибирає місцеве населення. Недавно померла королева острову Торі, що виконувала самодержавну владу на острові 70 років. Тепер місце короля вільне, незадовго мають бути вибори нового короля. Але призвище кандидата тримають у тайні і оголосять його щойно на тиждень перед виборами. Можливе тому, що бояться суперництва якогось заграничного кандидата. А шкода, могли би деякі наші жадні слави і влади отаманчики внести туди подання.

— Острів щасливих. Це острів Трістан да Кунія, що лежить у полудневій частині Тихого Океану. Першими мешканцями на цьому острові були 7 матрозів, два з них жонаті. По недовгім часі і решта моряків спровадила собі жінки.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Слота з громами.

Буває іноді так: світить сонце, люди всміхаються до синяви неба, сипава до них і враз — надлине чорна хмара, блисне бровами, зареве як розлючений тигр а люди кажуть: грім з ясного неба. —

А буває й так: Підійде сіра хмарка на овид, зовсім не страшна, тиха і скромна як монашка. Люди навіть уваги на неї не звертають, нехай собі — мовляв — йде. А вона підповзує, ще й другу таку саму тягне за собою. І не счуєшся, а вже пів неба сірою плахтою закрилось, а з неї починає трусити дрібний дощик. Люди кажуть: „Ой затягнеться воно на довго!"..

Але буває ще й третій випадок: вилізе сіра хмарка, спершу тиха та смирна, а потім як не грюкне грім, аж вікна дзвонять. Дикий вихор наджениться не знать звідки і давай гуляти та бешкети робити. Ломить гілля, малу деревину додолу пригинає, а нерідко й великого дуба з корінем вирве.

Про цей третій випадок хочу сказати кілька слів.

Виповзла собі в Кракові мала, сіра хмаринка: „Жінка предсідника краківського апеляційного суду десь зникла".

— Буде мала слота і льокальна! — казали люди.

Але після того виповзла друга хмарка: „Пані Ванда Парилевіч знайшлася, а пан Парилевіч подався до димісії".

— Буде, здається, трохи більша слота, але все таки льокальна! — потішалися ті, що хотіли-б вічної погоди над своїми головами.

А хмарки йшли і йшли: Пані Парилевіч увязнена. Голлендер. Фельд. Флайшерова... Ба! Коби тільки такі!.. Але на овиді появилися далеко грубші хмари і почало греміти. Далі зірвався вихор і — кажуть — одного дуба вже вирвав з міністерським корінем, а ще кілька, також сильно вкорінених вирве.

— Ов, то слота довга і нельокальна! — осудили люди. — Либонь аж до Варшави дійде.

Краків — місто музеїв і девоток, не любить авантюр і скандалів. Тому останніми часами мав їх немало і тому старається якось вийти з цього — як поляк каже — оборонною рукою.

Його часописи пишуть про цю справу так, немов би редактори позбирали рукавички. Тільки „Час", що покинув недавно город Кракуса і пані Ванди Парилевіч, пише більше як синові підвавельського міста пристало.

В своїй непристойній щирости доходить до висновку, що за міністра справедливости Міхаловського не все було в порядку і що „Час" про те давно знав.

Чому в такому разі не писав про те скорше? Шість років — не жарт! Але тепер — каже — це все безповоротно минуло і справедливість затріюмфує від Шлеська до Полісся.

Мені здається, що „Час" трохи переборщив. Справедливість була все, тільки ріжно інтерпретована.

Галактіон Чіпка.

Британська фльота покидає Середземне Море.

ЛЬОНДОН, 9. 7. Райтер. Міродатні кола заповідають, що небавом переведуть деконцентрацію фльоти, зосередженої на Середземному Морі підчас абісинської війни: метрополітальна фльота вернеться до Англії, далекосхідня — до Азії.

ГІБРАЛЬТАР, 9. 7. ПАТ. Скількість суден, що мають відплинути, ані час, ще не означені. Завтра відчалить один кружляк, що вертається до Англії.

Абісинська офензива проти італійців

РОЗПІЧНЕТЬСЯ НА ДНЯХ.

ЛЬОНДОН, 9. 7. Як повідомляють з Горе за який тиждень почнеться великий протинаступ абіс. партизанів. Вони заатакували б італійців на 5-ох відтинках, у першу чергу на залізничу лінію до Адіс Абеби, дальше на італ. залоги в Гондарі, Дессіє та Гаррарі. Рас Імру відтяв би Адіс Абебу від Еритреї, інша абіс. армія окружила б місто.

Тепер на острові 169 осіб, 93 мужчин і 76 жінок. Все це нащадки перших сімох пар і тому на острові тільки сім прізвищ. Один із англійських журналістів подає низку інформацій про цей острів: Грошей на острові нема, зате процвітає обмінна торгівля. Хати дуже приємні і чисто утримані. Жінки люблять одягатися яскраво й барвисто за модою, що була сто років тому. Харчі цих щасливих людей — це картопля, риба й молоко. Зате на острові нема ані краплини алькоголю.

— **Посол продає ярину.** Консервативний посол до брит. палати громад Лено Бойд оснував у Льондоні склеп, де продаватиме ярину, яку купуватиме від селян зі своєї округи; зиск розділюватиме між своїх доставців. Цим шляхом хоче він доказати, що гуртівники ярин визискують селян.

Спорт.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ У ЛУЦЬКУ.

Орган волинського воєвідства „Wołyń“ повідомляє, що волинський воєвода затвердив статут українського спортового клюбу „Стир“ у Луцьку, якого заг. збори відбудуться в найближчому часі. Як нас інформують, статут ждав дуже довго на своє затвердження, хоч клюб обмежений статутарно зі всіх боків і щодо терену й щодо змісту своєї діяльности. Така вже дійсність на Волині!

ПОГОНЬ (СТРИЙ) МИСТЦЕМ СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

Вигравши з Покуттям 1:0, здобула стрийська Погонь мистецтво станиславівської округи і буде далі змагатись (очевидно — безвиглядно) за вхід до держ. ліги.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ. Р. IX., ч. 7. за липень 1936. Зміст: Соколи Іванові Франкові. — Суперництво 1936. — Виховання через переживання. — П. Г.: Кілька хвилин у сокільському гнізді (фейл.). — Окр. сок. спортові змагання у Львові. — Сокільський алярм. — З сокільського життя. — З приводу одної „рецензії“. — З краю і світу. — С. Гайдучок: Про це не говорилося. — Кличу молодь усього світу! — Організаційні справи. — Розривковий кутик.

КАМЕНЯРІ: Львів, Р. V., ч. 6. за липень 1936.

ЛИЦАРСТВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ. Львів. Р.

СВІТ ДИТИНИ. Львів, ч. 7. за липень 1936.

I, ч. 1. за липень 1936.

БЮЛЕТИН ТОВАРИСТВА ЗАПОРОЖЦІВ. М. Жеф. Франція. Ч. 34 з 2. липня 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Національний Хор під муз. пров. Дмитра Котка.
10. VII. Радехів.
11. VII. Стоянів.

Великий Театр:
Нечинний.

Театр Ріжнородностей:
Пятниця, 10. VII. год. 8. веч. Аб. 21 Виступ К. Скальської „Ва Банк“.
Субота, 11. VII. год. 8. веч. Виступ К. Скальської „Ва Банк“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Кохання цигана“.
АТЛЯНТИК: „Кохання шпигуна“.
ВАНДА: 1) „Баль у Савой“, 2) „Гра за жінку“.
ҐРАЖИНА: „Уявлений світ“ і „Донька ген. Панкратова“.
КАСІНО: 1) „Подружжа на манівцях“, 2) Королівська любовниця“.
КОПЕРНИК: „Виправа ч. 444“ і „Променада кохання“.
МАРУСЕНЬКА: „Четверта заповідь“.
МІРАЖ: „Авдієнція в Ішлю“.
МУЗА: 1) „Любовні несподіванки“, 2) „Цілий Париж співає“.
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Хто переможе“—„Чар молодости“ з Сільвією Сідней.
ПАН: 1) „Опир“, 2) „Кохає, любить“, шанує“.
РАЙ: „Рапсодія Балтику“.
СВІТ: „Кво вадіс?“ з Яніґсон.
СТИЛЕВЕ: „Дорога без повороту“ і ревія.
ТОН: „Я хотів би та боюся“, „Тайна рної кімнати“.
УТІХА: „Тигр убивник“ і ревія.
ХИМЕРА: „Революція сміху“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Рівієра італійська“.

Закордонне радіо.

Пятниця, 10. липня 1936.

Відень (506,8) 19,30 Якби я був королем, 20.49 Віденська музика, **Брюсель** (483,9) 17.00 Сальонова музика, **Братисла** (298,8) 22.10 Танкова музика, **Кошиці** (259,1) 19.20 Легка музика, **Париж** (16.48) 17.30, 20.00, 50.45 Концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 16.00 Пополуднева музика, 21.10 Оперетков͏і мельодії, **Штутгарт** (522,4) 22.30 Вечірний концерт, **Букарешт** (264,5) 17.15 Легка музика, **Будапешт** (549,5) 17.00 Танкова музика, 20.30 Концерт, **Мілян͏о** (368,6) 20.40, 21.40 Ресітал͏ь форт., **Рим**(420,8) 10.50 Розведенн͏я — оперетка.

Субота, 11. липня 1936.

Відень (506,8) 15.45 Концерт хору, 19.40 Форт. ресітал͏ь, **Брюсель** (483,9) 18.15 Кам. музика, **Братислава** (298,8) 18.15 Концерт хору, 19.15 Барон циганів, **Кошиці** (259,1) 21.15 Твори на 2 форт., **Прага** (470,2) 16.05, 17.05 Концерт, 18.18 Відгомін родинного краю, **Париж** (8164) 18.30, 23,15 Легка музика, трансмісія з опери. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 18.00 Нові народні пісні і танці, 22.30 Нічна музика, **Кельн** (455,9) 20.10 Веселий вечір, **Мінхен** (405,4) 16.00 Веселе пополудне, **Букарешт** (364,5) 17.00, 18.15-21.45 Концерт, 20.15 Танкова музика, **Будапешт** (549.5) 22.15 Циганська музика, 23.10 Танкова музика, **Рим**(420,8) 21.15 Концерт.

Львівське радіо.

Пятниця, 10. липня 1936.

6.30, 7,40 Ран. авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя регіональних товариств, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Популярні мельодії, 15.30 Господарські вісти, 15.45 Розмова з недужими, 19.00 Музичні мініятури, 16.45 „Внутрішні праці П. О. В. в 1914—1915“, 17,00 Спів. ресітал͏ь, 17,20 Сальонове тріо, 17.50 Спортовий порадник, 18.00 „Буркут“ живець in partibus infidelium, 18.10 Пряхи, 18.25 Програмова скринька. 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекл͏ямовий концерт, 18.45 Програмова гутірка, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами Польського Радія, 19.00 Концерт, 20.50 Вечірній денник, 21.00 Актуальна гутірка, 21.05 Музична мозаїка, 21.45 Спортові вісти, 22.00 Танкова музика.

Субота, 11. липня 1936.

6.30, 7.40, Ранішня авд., 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт, 12.55 Раз інакше, 13.09 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Над синім Дунаєм, 15.35 Господарські вісти, 15.45 Зі співом через Польщу, 16.00 Ресітал͏ь скрип., 16.30 Оперові арії, 16.45 Від ліхтарні до ліхтарні, 17.00 Концерт, 17.50 „Ковток зубрівки“. 18.00 Сільва рерум, 18.05 Концерт орхестри 14 п. вуланів, 18.25 Актуальний фейлєтон, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекл͏ямовий концерт, 18.50 Авдиція 14 п. вуланів, 19.00 Вечір легкої музики, 20.15 Авдиція для поляків закордоном, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Вальчики у форт. літературі, 91.30 „Напад при вул. де Сандр“ — гумореска, 22.00 Спортові вісти, 22.15 Танкова музика.

Радіокутик.

ПРИКМЕТИ РАДІОВОГО ПРИЙМАЧА НА СЛУХАЛЬЦЯ.

Визначна роля радія вже доведена і назагал признана. Особливо у Польщі радіо має велике значіння з огляду на недосконалість комунікаційних засобів, що потягає за собою труднощі пошти.

Це все питання, що не підлягають дискусії.

Однак і тут знайшлося одне „але“ яке треба якслід висвітлити.

Немає вже в нас людей, які не хотілиб мати радія. Можна сказати, що є тільки люди, які можуть понести видатки на радіо, або не можуть.

А коли так, то відразу насувається питання, чому в порівнанні до інших країн, в Польщі так мало ще радіоабонентів?

Очевидно, що поважну ролю відограє тут неможливість для певної частини людей взяти на себе навіть такі дрібні видатки, як кошт детектора.

Не бракує і таких, які засадничо не люблять „спішитися“. Вони добре знають, що радіо на сьогодні це вже річ необхідна. Але це — постійні „мародери“ життя. Вони зроблять це „завтра“ і — зроблять напевно, — бо саме життя їх до цього змусить.

Є врешті категорія людей, які з огляду на свої фінансові можливості висять, можна сказати, між небом і землею. Вони можуть купити детектор, але хотять обовязково мати лямповий апарат. Отже зволікають з дня на день і в результаті є позбавлені цього чудового винаходу.

Треба зупинитися над тим, чи дійсно детекторний приймач в порівнянні з лямповим є тільки апаратом, призначеним для громадян „другої кляси“, чи дійсно детектор є тільки „намісткою радія?

Так не є, коли візьмемо на увагу всі обставини при слуханні радія, то дійдемо до переконання, що оба типи радіових апаратів, тобто приймач детекторний і лямповий, мають свої властивості, які можуть відогравати рішальну ролю при виборі.

Лямповий приймач — це можна сказати досконалий товариш забави. Він є в міру дискретний, не зв'язує нікого. Можна від нього відходити, можна слухати його з сусідньої кімнати, а навіть потанцювати при ньому в такт джезової музики.

Але його скромний товариш — детектор, — приносить з собою певні невигоди. Не можна рухатися з місця, — і це властиво все. Правда, у протилежність до першого, може його слухати тільки обмежена кількість людей. Однак це питання кількости, а не якости.

Зате, як правдивий приятель, він дискретний і нікому не накидається. Коли людина, що часто трапляється, хоче бути сама, детектор буває звязком з культурним світом, але не має враження потрібної самотности, як при сильному тоні голосника.

Отже, нехай не турбуються ті, які не можуть купити собі лямпового приймача. Це прийде з часом. Покищо нехай скромний детектор займе своє властиве місце в кожному домі. Бо ж він не є апаратом купленим тільки для того, що ми не могли придбати дорожчого. Він багато разів буде нашим близьким приятелем.

А головно, що таке чи інше радіо, але в кожному домі, в кожній хаті повинно знайтися. А час на купівлю „детефону“ є дуже відповідний. Тепер можна купити його „за дурно“. Згідно з дорученням Міністра Пошт і Телеграфів кожний, хто купить „Детефон“ або „Ехо“ до 31. серпня б. р. — буде звільнений від вступної оплати, від абонаментової і від рат за приймач аж до 1. жовтня б. р.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельґи бельґ. 89·48—89.05, Дол. американські 5.29 — 5.25 і 1/2, Дол. канадійські 5.26.50—5.23.50, Фльорени голянд. 360.47 — 358.75, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.24 — 172.45, Фунти англ. 26.58 — 26.42, Ґульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.20—19.70, Корони данські 118.59, 117.75, Корони норв. 137.43—132.55, Кор. шв. 137.03—136.05, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.71—11.65, Марки нім. 140 — 135. Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 145—140.

Акції.

Банк Польський 103. Цукор 28—28.50, Лільпоп 12.75.

Папери.

5 конверс. 49.50, 6 долярова 68.50
4 прем. дол. 48, 7 стаб. 51—51.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 9-го липня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.15	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20	„
1 л. молока	0·13	„
1 к. яєць	2.65	„

Тенденція на масло звижкова, на яйця і на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 9. VII ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг живої птиці, льоко подвіря птахорізні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	1.00	зол.
Качки товщеві І. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90	
Кури молоді без остріг І. кл.	1.00	„
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10	„

Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята звижкова, на індики, качки, кури тамлево вдержана.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.